

ผลของโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม
“เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ต่อความรู้และทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้น
คืนชีพขั้นพื้นฐานของนักศึกษาพยาบาล

Effect of the integrated teaching and learning program, “Youth
Leaders, CPR Doers” on knowledge and skills in basic resuscitation
practices of nursing students.

ศุภลักษณ์ ธนาโรจน์

Supalak Thanaroj

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก
Boromarajonani College of Nursing Suratthani, Faculty of Nursing Praboromajchanok Institute, Thailand
E-mail: supalak@bcnsurat.ac.th

Received November 22, 2023; Revised December 6, 2023; Accepted December 9, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และคะแนนทักษะปฏิบัติการพยาบาล เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม ภายใต้แนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการจัดการเรียนการสอน เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานในนักศึกษาพยาบาล คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ทุกคน จำนวน 139 คน เครื่องมือที่ใช้ แบบทดสอบความรู้เรื่องการการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย และ Paired t-test

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และคะแนนทักษะปฏิบัติการพยาบาล เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานของนักศึกษาพยาบาล หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” สูงกว่าก่อนเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 (Mean=4.61, S.D.=.56) และ (Mean=4.85, S.D.=.66) ตามลำดับ และมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean=4.86, S.D.=.72)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน; การบูรณาการ; การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน

Abstract

The purpose of this quasi-experimental research was to compare the mean scores of nursing knowledge and practical skills regarding basic life support of nursing students before and after participating in the activity-integrated teaching and learning program under the concept of constructivism and to explore student satisfaction with the teaching program on basic life support for nursing students. The sample group consisted of 139 second-year nursing students in the academic year 2023. The research tools were a test on basic life support and a questionnaire to assess students' satisfaction with teaching and learning about basic life support. Data were analyzed using descriptive statistics and Paired t-test.

The results showed that the mean score of knowledge and nursing practice skills regarding basic life support of nursing students after participating in this integrated activity-based teaching program, "Youth Leaders, CPR Practitioners," was significantly higher than before participating at the .01 level (Mean=4.61, S.D.=.56) and (Mean=4.85, S.D.=.66) respectively. Overall satisfaction was at the highest level (Mean=4.86, S.D.=.72).

Keywords: Teaching and Learning Management; Integration; Basic Resuscitation

บทนำ

การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน เป็นการช่วยเหลือผู้ที่ประสบกับภาวะหัวใจหยุดเต้น จากรายงานของประเศสหรัฐอเมริกาพบว่า มีผู้ที่หัวใจหยุดเต้นเฉียบพลันต่อปีมากกว่า 300,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 88 เป็นผู้ที่ภาวะหัวใจหยุดเต้นนอกโรงพยาบาล (Yu et al, 2021) และในประเทศไทยพบผู้ที่ภาวะหัวใจหยุดเต้นนอกโรงพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 78 (Pichedboonkiat, 2021) โดยที่มีประชากรผู้รอดชีวิตเพียง 2% – 11% นอกจากนี้มีการชี้ชัดว่า การแจ้งเหตุอย่างรวดเร็ว การประเมินสภาพผู้ป่วย การกดหน้าอก (CPR: cardiopulmonary resuscitation) และใช้เครื่องกระตุกไฟฟ้าหัวใจ

อัตโนมัติ (AED) ได้อย่างถูกต้องและทันเวลาที่ จะช่วยลดอัตราการเสียชีวิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มโอกาสการรอดชีวิตได้ถึงสองหรือสามเท่า (Duangpratoom, Chusak & Prachaiboon, 2022) จึงเป็นที่มาให้วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี เห็นความสำคัญของการให้ความรู้และฝึกทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพ ให้แก่บุคลากรสุขภาพ ด้วยการถ่ายทอดความรู้และทักษะไปยังทุกกลุ่มที่มีความจำเป็นและมีความต้องการ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ประชาชนที่สนใจหรือแม้แต่ในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และมีความจำเป็นที่สอดคล้องกับบริบทของรูปแบบครอบครัวไทย ที่ส่วนใหญ่มีการอาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวขยายแบบครัวเรือนข้ามรุ่น (Skipped-generation households) ที่มีทั้งปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ และหลานในวัยรุ่น (Duangpratoom, Chusak & Prachaiboon, 2017) โดยมีอายุเฉลี่ย มากกว่า 35 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่อาจจะมีความเสี่ยงของภาวะหัวใจหยุดเต้นเฉียบพลันได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นกลุ่มผู้ใกล้ชิดที่เป็นผู้ประสบเหตุการณ์เมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพของคนในครอบครัว จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในการประเมินเหตุการณ์และมีทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉินได้

การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานถูกกำหนดไว้ในรายวิชาการพยาบาลขั้นพื้นฐาน ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคทดลอง (Boromarajonani College of Nursing Surat Thani, 2022) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาสามารถประเมินสภาพผู้ป่วยและความปลอดภัยของสถานการณ์ และสามารถช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงคุณค่าจากความรู้และทักษะที่นักศึกษาได้รับจากเรื่องดังกล่าว รวมทั้งความจำเป็นที่เยาวชนต้องมีความรู้และมีทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉินได้ จึงออกแบบวิธีการสอนที่มุ่งหวังให้นักศึกษาประยุกต์ความรู้และนำไปปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ เป็นบัณฑิตพยาบาลที่สมบูรณตามสมรรถนะของวิชาชีพพยาบาลในอนาคต ด้วยแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา ช่วยให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้ จนสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีครูผู้สอนนี้เป็นผู้แนะนำและอำนวยความสะดวก จนบรรลุความคาดหวังของรายวิชา ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้น มีกระบวนการศึกษาสภาพปัญหาตามสภาพจริง (Authentic Learning) วิเคราะห์คุณค่าจากสิ่งที่ได้ทำร่วมกัน จนเกิดความตระหนักต่อการเรียนรู้และฝึกฝนตนเองให้สำเร็จจากประสบการณ์จริง (Kathalae, 2016) ทำให้การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง และนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Thanaroj, 2022) ภายใต้ความเชื่อที่ว่า นักศึกษาทุกคนจะสามารถเรียนรู้ได้ ด้วยการส่งเสริมให้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและทำอย่างเต็มศักยภาพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 มาตรา 22 มาตรา 24 (3) ที่ได้กำหนดไว้ว่า ให้จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (Office of the National Education Commission, 2002)

ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชาการพยาบาลขั้นพื้นฐาน ตระหนักถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสังคมและนักศึกษา หากนักศึกษาได้เรียนรู้จากโปรแกรมที่ออกแบบให้มีการบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” จะช่วยให้นักศึกษามีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพจากการฝึกฝนจนเกิดความมั่นใจ (Sandle, 2015) สามารถถ่ายทอดไปยังกลุ่มเป้าหมายร่วมกับอาจารย์จนเกิดคุณค่าแก่สังคม นอกจากนี้นักศึกษาจะได้พัฒนาทักษะการปฏิสัมพันธ์ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ (Rakthai, Cheeprasop, & Kanyook, 2010) โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรมในครั้งนี้ จึงเป็นกระบวนการพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมในการนำความรู้ที่ได้จากห้องเรียนไปสู่การลงมือปฏิบัติในบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งต้องใช้องค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ในชั้นเรียนร่วมกับการค้นคว้าและศึกษาความรู้อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องไปทำกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายให้สำเร็จ ซึ่งนักศึกษาจะเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายรายวิชาและได้รับองค์ความรู้ใหม่จากสถานการณ์จริง ดังนั้นเพื่อเตรียมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามลักษณะรายวิชาและมีศักยภาพที่ตรงกับวัตถุประสงค์การกิจกรรม ที่ช่วยสร้างคุณค่าให้แก่สังคมด้วยการเพิ่มเยาวชนที่มีความสามารถในการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานได้จริง ผู้วิจัยจึงออกแบบโปรแกรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” โดยมุ่งหวังให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ให้เป็นกำลังสำคัญของบุคลากรสุขภาพในอนาคตที่สร้างคุณค่าที่สังคมต้องการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน

ระเบียบวิธีวิจัย

วิจัยเรื่องนี้ เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลัง (One Group Pre-Posttest)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 139 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2566 ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรทั้งหมด และยินดีเข้าร่วมการวิจัย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 139 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน คือ โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนของการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลขั้นพื้นฐาน ได้แก่ มคอ.3 รายวิชาการพยาบาลขั้นพื้นฐาน ตารางสอน แผนการสอนรายบท ที่กำหนดรายละเอียดของการบูรณาการกับกิจกรรมบริการวิชาการ เรื่อง “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ด้วยการประยุกต์ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและหลักการการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน และส่วนของการบริการวิชาการ ทั้งนี้ โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม จะประกอบไปด้วย 3 ระยะ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR”
บูรณาการวิชาการพยาบาลขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566

ระยะการ ดำเนินการ	บทบาทอาจารย์ผู้สอน	บทบาทนักศึกษา
1. ขั้น เตรียมการ	1.1 รวมออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้และ ประเมินผลนักศึกษา 1.2 พัฒนานักศึกษาให้มีความรู้และ ทักษะ 1.3 เตรียมความพร้อมนักศึกษา - เนื้อหาและสื่อที่จะใช้พัฒนา นักศึกษา - ประเด็นคำถามและแนวทางการ ช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่มีความ แตกต่างระหว่างบุคคล	1.1 ทำแบบทดสอบ Pre-test 1.2 เตรียมความพร้อมการจัดกิจกรรม - ค้นหาปัญหาและความต้องการของ กลุ่มเป้าหมาย - วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับ - ค้นหาเนื้อหาสาระ/เลือกเนื้อหาที่จะ ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ - ออกแบบกำหนดการจัดกิจกรรม - การกำหนดวัตถุประสงค์การให้ ความรู้

ระยะการ ดำเนินการ	บทบาทอาจารย์ผู้สอน	บทบาทนักศึกษา
	- ทักษะการถ่ายทอดความรู้ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย - การกำหนดวัตถุประสงค์การให้ความรู้และผลลัพธ์ที่คาดหวังจากกลุ่มเป้าหมาย	และผลลัพธ์ที่คาดหวังจากกลุ่มเป้าหมาย
2. ชั้น ดำเนินการ	2.1 รวมถ่ายทอดความรู้ตามกำหนดการ 2.2 สังเกตการณ์และประเมินความรู้และทักษะ 2.3 ควบคุมการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (Facilitator) 2.4 ประเมินสถานการณ์และผลลัพธ์เป็นที่ปรึกษาและแก้ไขสถานการณ์ให้เหมาะสม 2.5 ร่วมประเมินผลลัพธ์ที่คาดหวัง	2.1 จัดกิจกรรมตามกำหนดการ 2.2 เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานให้แก่กลุ่มเป้าหมาย 2.3 ประเมินเจตคติ ความรู้ และทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานทั้งก่อนและระหว่าง ดำเนินกิจกรรม 2.4 สร้างบรรยากาศกิจกรรมที่น่าสนใจ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าระหว่างดำเนินกิจกรรมร่วมกับอาจารย์ประจำกลุ่ม 2.5 ประเมินผลกิจกรรม
3. ชั้น ประเมินผล	3.1 ประเมินผลลัพธ์ที่ได้จากการจัดกิจกรรม (สะท้อนคิดกลุ่มเล็ก) 3.2 ประเมินความรู้และทักษะ CPR 3.3 ร่วมสะท้อนคิดกลุ่มใหญ่ 3.4 อำนวยความสะดวกนักศึกษาได้ถอดบทเรียนและสะท้อนคิด	3.1 นำเสนอกระบวนการถ่ายทอดความรู้ 3.2 นำเสนอผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น 3.3 สะท้อนสิ่งที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม 3.4 ถอดบทเรียนสิ่งที่เรียนรู้ 3.5 ทำแบบทดสอบ Post-test

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบความรู้เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้สอน สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยแบบวัดความรู้จำนวน 25 ข้อ เป็นลักษณะแบบทดสอบปรนัย แบบเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก กำหนดการผ่านการ

ประเมินแบบทดสอบที่ร้อยละ 70 และผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยกรรมการวิชาการของสาขาวิชา และอาจารย์ที่รับผิดชอบรายวิชาการพยาบาลชั้นพื้นฐาน จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับสาระและองค์ความรู้ที่ต้องการวัด ด้วยค่าตรงตามเนื้อหา (CVI: Content Validity Index) เท่ากับ .76 หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากต่างสถาบัน จำนวน 30 คน วิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Reliability of the test) ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson's method) มีค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบ KR-20 = .72

2.2 แบบวัดความสามารถในการปฏิบัติทักษะการการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้สอน สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน โดยประเมินทักษะทางคลินิกด้วย (OSCE) การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน จำนวน 10 ข้อ แบบ checklist กำหนดการผ่านการประเมินแบบทดสอบที่ร้อยละ 70 และผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยกรรมการวิชาการของสาขาวิชา และอาจารย์ที่รับผิดชอบการสอนภาคทดลอง จำนวน 20 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับสาระและองค์ความรู้ที่ต้องการวัด ด้วยค่าตรงตามเนื้อหา (CVI: Content Validity Index) เท่ากับ .52 หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากต่างสถาบัน จำนวน 30 คน วิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Reliability of the test) ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson's method) มีค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบ KR-20 = .48

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน พัฒนาโดยผู้วิจัย ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถาม ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 20 ข้อ วัดระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ โดยแบ่งระดับคะแนนความพึงพอใจมากที่สุด 5 คะแนน พึงพอใจมาก 4 คะแนน พึงพอใจปานกลาง 3 คะแนน พึงพอใจน้อย 2 คะแนน และพึงพอใจน้อยที่สุด 1 คะแนน ผลการทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของภาษาและพิจารณาลงความเห็น และให้คะแนนนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.84 และนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย จากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 รุ่นที่ 37 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน แล้วมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การออกแบบโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับกิจกรรม ผู้วิจัย อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาการพยาบาลขั้นพื้นฐานร่วมกับงานบริการวิชาการ และงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน พบว่า มีความสอดคล้องกับลักษณะรายวิชาและหลักสูตร ซึ่งกำหนดเนื้อหา เกี่ยวกับความรู้และทักษะของการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้มีการบูรณาการกับเนื้อหา เรื่อง หลักการและแนวคิดการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานขึ้น ทั้งนี้ได้กำหนดผู้รับผิดชอบ การประเมินผล ระยะเวลา และการเตรียมชุมชน เพื่อนำไปวางแผนการจัดการเรียนการสอนและจัดทำ มคอ.3 เสนอ โครงการบริการวิชาการเพื่อขออนุมัติ และเตรียมข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายเพื่อกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง

2. การนำโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรมมาใช้ โดยหลังจาก มคอ.3 รายวิชาการพยาบาลขั้นพื้นฐาน และโครงการบริการวิชาการเรื่อง “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ได้รับการอนุมัติ ผู้วิจัยได้เตรียมนักศึกษาและอาจารย์ดังนี้

2.1 ปฐมนิเทศนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะรายวิชา วิธีการเรียนการสอน เนื้อหา การวัด ประเมินผล และพื้นที่ในการศึกษาด้วยการจัดกิจกรรม

2.2 ปฐมนิเทศอาจารย์และทำความเข้าใจความตกลงร่วมกันเกี่ยวกับโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ที่ระบุไว้ใน มคอ.3 และแผนการสอน รวมทั้งกำหนดคำถามนำเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะต้องนำไปใช้ในกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ตลอดจนเน้นย้ำอาจารย์ผู้สอนที่จะต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำกลุ่มในการพัฒนานักศึกษาด้วยการเปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมแลกเปลี่ยนเนื้อหาสาระ วางแผนการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และฝึกฝน ทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานจนเกิดความมั่นใจ นำไปสู่ความพร้อมในการจัดกิจกรรม

2.3 ประเมินความรู้และนักศึกษาก่อนการจัดกิจกรรม (Pre-test) และอาจารย์ประจำ กลุ่มนำเสนอร่างกิจกรรม กำหนดการ ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อร่วมกันพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา แนวปฏิบัติของการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน และความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในกิจกรรมครั้งนี้

2.4 นักศึกษาและอาจารย์จัดกิจกรรมบริการวิชาการ เรื่อง “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” แก่นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี 2 จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 280 คน ระยะเวลากิจกรรมรวมทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง มีการบรรยายการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน การสาธิตและการสาธิตย้อนกลับกลุ่มย่อยโดยอาจารย์และนักศึกษาที่ได้รับมอบหมาย และการแข่งขัน “ผู้นำ คนทำ CPR” ที่ดำเนินการในรูปแบบการแข่งขันเชิงวิชาการ นอกจากนี้มีการมอบเกียรติบัตรผู้ชนะการแข่งขัน และผู้ได้รับรางวัลคะแนนสูงสุด เพื่อให้เป็นนักเรียนแกนนำที่มีความสามารถทางด้านการช่วยฟื้นคืนชีพ ขั้นพื้นฐานจนแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนต่อไป ระหว่างการดำเนินนักศึกษาจะบันทึกประเด็นการเรียนรู้ที่ได้รับเพิ่มเติมจากการมีส่วนร่วมในครั้งนี้ รวมทั้งอาจารย์ประจำกลุ่มเป็นผู้ประเมิน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และทักษะปฏิบัติของนักศึกษา การคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา เพื่อการสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วมกับกลุ่มเป้าหมายที่ดี

3. การประเมินผลโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ดังนี้

3.1 อาจารย์ประจำกลุ่มประเมินความรู้และทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานของนักศึกษาเป็นรายบุคคล ตลอดจนสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการกลุ่มรับผิดชอบ

3.2 ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถอดบทเรียนในสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการจัดกิจกรรม โดยมีอาจารย์เป็นผู้สรุปสาระสำคัญตามวัตถุประสงค์การบูรณาการ

3.3 นักศึกษาทำแบบทดสอบปรนัย และเข้าสอบทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานในคลินิก (OSCE) หลังเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม

3.4 นักศึกษาประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรมในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาคำนวณหาค่าความถี่และร้อยละ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่สัมพันธ์ (Paired t-test)

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่สัมพันธ์ (Paired t-test)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 92.81 มีอายุเฉลี่ย 20 ปี และมีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ชั้นปีที่ 1 ตลอดปีการศึกษา อยู่ในช่วง 2.25 – 3.78 และคะแนนความรู้เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” สูงกว่าก่อนเข้าร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” (n=139)

รายการประเมิน	ก่อน		หลัง		t	p-value
	Mean	S.D	Mean	S.D		
1) การประเมินสถานการณ์ฉุกเฉิน	2.89	.53	4.22	.82	25.15	.00
2) การประเมินสภาพผู้ป่วย	3.38	.62	4.25	.42	21.17	.00
3) การแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือ	2.45	.52	4.61	.39	21.18	.00
4) ขั้นตอนปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพ	3.12	.56	5	.64	22.31	.00
5) หลักการกดหน้าอก	2.86	.82	4.52	.62	25.37	.00
6) การตัดสินใจเลือกวิธีการช่วยเหลือที่เหมาะสม	3.26	.42	4.5	.52	21.74	.00
7) หลักการเปิดทางเดินหายใจให้แก่ผู้ป่วย	2.55	.39	5	.56	24.32	.00
8) การทำงานของเครื่องกระตุ้นไฟฟ้าหัวใจอัตโนมัติ (AED)	3.12	.64	4.62	.65	21.74	.00
9) หลักการประเมินผู้ป่วยระหว่างการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน	3.11	.88	4.56	.62	22.31	.00
10) หลักการรายงานเพื่อส่งต่อข้อมูลแก่ทีมสุขภาพ	2.65	.66	4.86	.64	13.57	.00
เฉลี่ยรวม	2.94	.86	4.61	.56	21.23	.00

* $p < .01$

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานหลังเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Mean=4.61, S.D.=.56) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม พบว่า คะแนนทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” สูงกว่าก่อนเข้าร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” (n=139)

รายการพฤติกรรม	ก่อน		หลัง		t	p-value
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1) ประเมินสถานการณ์ความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม	2.44	.54	5	.82	22.18	.00
2) ประเมินความรู้สึกตัวสภาพด้วยการปลุกเรียกชื่อ	3.32	.66	5	.88	23.27	.00
3) ขอความช่วยเหลือพร้อมระบุเบอร์โทร 1669	3.16	.62	4.99	.88	22.18	.00
4) ประเมินการหายใจด้วยการดูการเคลื่อนไหวของท้อง หน้าอก และการคลำชีพจร	3.64	.54	5	.56	22.11	.00
5) ทำการ CPR (กดนวดหัวใจ) ด้วยท่าทางที่ถูกต้อง	2.26	.56	4.56	.62	25.27	.00
6) เปิดเครื่อง AED และถอดเสื้อผ้าผู้ป่วยออก	2.24	.58	4.88	.52	23.74	.00
7) ติดแผ่น AED หรือแผ่นนำไฟฟ้าบริเวณใต้กระดูกไหปลาร้าด้านขวา และชายโครงด้านซ้าย และห้ามสัมผัสตัว	2.35	.49	4.68	.56	22.32	.00
8) ปฏิบัติตามที่เครื่องเออีดีแนะนำได้ถูกต้อง	3.19	.56	4.86	.65	20.74	.00
9) กดหน้าอกต่อเนื่อง ทำ CPR และปฏิบัติตามคำแนะนำของเครื่องเออีดีจนกว่าทีมกู้ชีพจะมาถึง	3.14	.88	4.76	.52	22.52	.00
10) ประเมินสถานการณ์ความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม	2.22	.66	4.78	.64	13.59	.00
เฉลี่ยรวม	2.80	.86	4.85	.66	21.72	.00

* $p < .01$

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Mean=4.85, S.D.=.66)

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน พบว่า นักศึกษามีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean= 4.80) (S.D.= .56) ดังตาราง 4

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (n=139)

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน	4.78	.62	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.76	.54	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.86	.56	มากที่สุด
รวม	4.80	.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean=4.80, S.D.=.72)

อภิปรายผลการวิจัย

1. คะแนนความรู้และคะแนนทักษะการปฏิบัติ เรื่อง การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานหลังเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถอธิบายได้ว่า โปรแกรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นโปรแกรมที่ออกแบบมาให้ให้นักศึกษาเห็นความสำคัญว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้จะมีประโยชน์และคุณค่าต่อสังคมเป็นอย่างมาก ซึ่งนำไปสู่ความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษาให้มีความรู้ และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ นักศึกษาทุกคนจะได้รับหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนได้รับหน้าที่อื่น ๆ ของกระบวนการจัดกิจกรรม เช่น พิธีกร ผู้สาธิต ผู้สังเกตการณ์ เป็นต้น ซึ่งต้องใช้ทักษะและความรู้ที่ไม่เคยได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ต้องมีการสร้างสัมพันธภาพเชิงวิชาชีพ ติดต่อบริการงานกับผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนประเมินสภาพปัญหา เพื่อนำมาปรับใช้ในได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์ ผ่านการคิดวิเคราะห์เพื่อออกแบบการจัดกิจกรรม กำหนดการให้เหมาะสม ร่วมกับอาจารย์ประจำกลุ่ม ส่งผลให้นักศึกษาตื่นตัวต่อเรียนรู้ มีการทบทวนเนื้อหา ผักผ่อนทักษะจนเกิดความมั่นใจ ค้นหาวิธีและกระบวนการออกแบบกิจกรรม ตลอดจนแสวงหาองค์ความรู้ที่ทันสมัยจากแหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และฝึกคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยอาจารย์จะเป็นผู้สนับสนุนด้วยการใช้คำถาม สำหรับการฝึกการแก้ปัญหา พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

แก่นักศึกษาและกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้อาจารย์ได้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม ด้วยการให้การช่วยเหลือ ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติมตามความสนใจและสภาพปัญหาที่พบ ทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาตนเอง จนเกิดความมั่นใจในการกล้าที่จะสอนและแนะนำผู้อื่น และฝึกฝนการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำจากอาจารย์ประจำกลุ่มจนเกิดการเรียนรู้ใหม่ที่เพิ่มขึ้น และมีทักษะการปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานที่ดีขึ้นด้วยตนเอง จนสามารถถ่ายทอดความรู้ในสถานการณ์จริงได้สำเร็จ สอดคล้องกับ Thusriwan (2019) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ เป็นกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ในการปฏิบัติจริง ทำให้ค้นพบข้อบกพร่องของตนเองที่ควรปรับปรุงแก้ไข ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และ Phongsakchart et al. (2020) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยมีพื้นฐานหลักมาจากการผสมผสานความรู้ทางทฤษฎี การเชื่อมโยงความรู้จากรายวิชาที่เคยเรียนแล้วมาประยุกต์ใช้เข้ากับการฝึกด้วยการให้บริการวิชาการทำให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ในวงกว้างและเชิงลึกไปพร้อมกับได้ทำความเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการสร้างเสริมสุขภาพได้

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่ได้คะแนนสูงสุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รองลงเป็นด้านบรรยากาศการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลจากที่นักศึกษาเห็นความสำคัญ ประโยชน์ และคุณค่าที่ได้จากการจัดกิจกรรม โดยนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้และทักษะที่ถูกต้องร่วมกับอาจารย์ประจำกลุ่ม ที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ และฝึกฝนนักศึกษาให้มีความพร้อม จนเกิดความมั่นใจ และมีจุดประสงค์ร่วมกัน เพื่อการทำประโยชน์ให้แก่สังคม กระบวนการพัฒนาตนเองร่วมกับกระบวนการพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมตรงตามหลักสูตร กระทำภายใต้ข้อตกลงให้นักศึกษาได้ร่วมจัดกิจกรรมที่ครูออกแบบขึ้น การเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) ได้ร่วมกันศึกษาสภาพปัญหา วิเคราะห์คุณค่าจากสิ่งที่ได้ทำร่วมกัน จนเกิดความตระหนักต่อการเรียนรู้และฝึกฝนตนเองจนสามารถทำให้เกิดประโยชน์ เป็นธรรมชาติ ตัวของตัวเอง จนเกิดความสบาย ไม่กดดัน นอกจากนี้ยังได้เป็นผู้ประเมินความสามารถของกลุ่มเป้าหมาย ทำให้เห็นผลลัพธ์และคุณค่าที่เป็นผลจากที่นักศึกษาได้เป็นผู้ถ่ายทอดร่วมกับอาจารย์ในสถานการณ์ที่ออกแบบไว้ในกิจกรรม จนเกิดความภาคภูมิใจ สอดคล้องกับ Thamnamsin et al. (2018) ที่ว่า การใช้สถานการณ์ช่วยถ่ายทอดความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจ และส่งเสริมทักษะการปฏิบัติการพยาบาลที่ดีขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ นักศึกษาจะสามารถประเมินตนเองได้ก่อนที่จะจัดกิจกรรม ระหว่างจัดกิจกรรม

และหลังจากกิจกรรมจากการสะท้อนกลับของอาจารย์ประจำกลุ่ม และเพื่อสมาชิก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ผลการประเมินเชิงคุณภาพที่ได้จากการถอดบทเรียนของนักศึกษา ดังข้อความ “รู้สึกภูมิใจที่ได้สร้างเยาวชนที่มีความสามารถไปช่วยชีวิตคนอื่น ๆ ได้อีกมากมาย หนูชอบบรรยากาศการฝึกฝนตัวเองแบบนี้มาก มันทำให้รู้สึกมีความหวัง และมองเห็นว่าตัวเองเก่งขึ้นมาก ๆ จากที่เคยกลัวเป็นคนที่กำลังจะช่วยเหลือเมื่อเจอผู้ป่วยหรือผู้ประสบเหตุ ถึงแม้ว่ายังไม่ได้เป็นพยาบาลวิชาชีพก็ตาม ” และ “กิจกรรมที่อาจารย์ได้จัดขึ้นในครั้งนี้น่าจะ เป็นการสร้างคุณค่า ให้นักศึกษาทุกคนเก่งขึ้นมาก ๆ ค่ะ นอกจากความรู้ที่ได้เรียนมาแต่อาจจะยังไม่มี ความมั่นใจ จนครั้งนี้เรามั่นใจขึ้นมาก กล้าสอน กล้าปฏิบัติ และกล้าที่จะช่วยชีวิตคนได้จริง พวกเราต้องฝึกฝนตัวเอง หาข้อมูล ยืนยันข้อมูลและความรู้ที่ถูกต้องกับอาจารย์ สิ่งเหล่านี้ช่วยทำให้พวกเราเก่งขึ้น แบบมีความสุขค่ะ เห็นน้องเรียนทำได้ก็รู้สึกภูมิใจค่ะ”

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

โมเดลการจัดการเรียนการสอน CPR ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่ได้นำไปใช้ในโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ซึ่งประกอบไปด้วยโปรแกรมภาคทฤษฎีและภาคทดลอง และกำหนดรายละเอียดในใบงานชั้นเตรียมการ ใบงานชั้นดำเนินการ ใบงานชั้นประเมินผล โดยครอบคลุมเนื้อหาวิชาการศึกษาพยาบาลชั้นพื้นฐาน บทที่ 13 การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน แสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR”

โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 2 แผน คือ แผนที่ใช้ในการเรียนการสอน และแผนที่ใช้ใน

การจัดกิจกรรม “เยาวชนแกนนำ คนทำ CPR” แผนละ 10 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง มีลำดับของโปรแกรมโดยนำโมเดลการจัดการเรียนการสอน CPR ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) มาใช้ ดังนี้ คือ 1) ขั้นเตรียมการ ผู้สอนกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา (Creative) โดยการตั้งคำถามและให้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา (2) ขั้นดำเนินการ ผู้สอนพัฒนาทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานและทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงเพื่อให้ให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะจนเกิดความมั่นใจ และ 3) ขั้นประเมินผล ผู้สอนและนักศึกษาประเมินคุณค่าจากผลลัพธ์จากการจัดกิจกรรม (Result of value) โดยใช้กระบวนการสะท้อนคิด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกิจกรรม ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติการพยาบาลให้แก่นักศึกษาได้มากขึ้น จึงควรขยายผลการศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ โดยบูรณาการกับกิจกรรมอื่น ๆ ที่แตกต่างกับการเรียนรู้ในห้องเรียน ภายใต้แนวคิดหรือทฤษฎีที่เหมาะสมเพื่อประสิทธิผลของการเรียนรู้ และเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาโมเดลการจัดการเรียนการสอน ที่สร้างคุณค่าให้แก่สังคม เพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และทักษะในศตวรรษที่ 21

References

- Thamnamsin, K. Punyapet, K., Noitung, S. & Artsanthia, J. (2018). The Effect of Teaching Simulation Based Learning Program to The Knowledge in Basic Medical Care of Nursing students. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 19 (Supplement), 80–88.
- Kathalae, D. (2016). Mixed Style of learning: Research – Based Learning, Authentic learning and Student-centered learning. *The Journal of Baromarajonani College of Nursing, Nakhonrat chasima*, 22(1), 131–145.

- Duangpratoom, N. Chusak, T. & Prachaiboon, T. (2022). The Effects of the Resuscitation Training Program on Knowledge, Attitude and Resuscitation Skills among Village Health Volunteers in Pathum Thani province. *Thai Journal of Public Health and Health Sciences; TJPHS*, 5(3), 51–67.
- Pichedboonkiat, A. (2021). Survival factors of out of hospital cardiac arrest in Chiangrai Prachanukroh hospital. *Chiangrai Medical Journal*, 13(1), 43–57.
- Phongsakchart, P., Meeboon, S., Ruangkit, P., Kaewnoi, A. & Phosaen, R. (2020). A Mission–Integrated Education Model for the Development of Learning Outcomes among Nursing Students. *Journal of Prachomklao College of Nursing, Phetchaburi Province*, 3(3), 158–176.
- Chaisongmuang, P & Pearkao, C. (2017). Effect of Basic First Aid to Sudden Cardiac Arrest Program on Knowledge and Skill of High–school Students in Provincial Secondary School in the Northeastern. *National and International Graduate Studies Research Conference 2017*. Khon Kaen University.
- Boromarajonani College of Nursing Surat Thani. (2022). *Bachelor of Nursing Science Program revised in 2022*. Boromarajonani College of Nursing Surat Thani Faculty of Nursing Praboromarajchanok Institute.
- Thanaroj, S. (2022). The effect of an integrated teaching and learning management program on the knowledge of Health Assessment and Holistic Basic Nursing Practice Techniques: Nursing Principles and Techniques. *Journal of Health Research and Innovation*, 5(2), 167–178.
- Office of the National Education Commission Office of the National Education Commission. (2002). National Education Act 1999, amended 2002. Retrieved July 15, 2023, https://www.bic.moe.go.th/images/stories/5Porobor._2542pdf.pdf
- Rakthai, D., Cheeprasop, N., & Kanyook, P. (2010). *The opinion of the first nursing students in Trang Borommarajonani Nursing College and customers to food and health training course by social academic service*. Trang Borommarajonani Nursing College. (In Thai)
- Sandle, K. (2015). Service learning research at Ohio University. Retrieve from <http://www.ohiou.edu/commserv/>

- Thusriwan, T. (2019). *The Development of Coaching Model to Enhance 21st Century Learning Management Skills In-Service Teachers*. [Doctor of Philosophy Curriculum and Instruction]. Mahasarakham University.
- Yu, L.F et al. (2021). The impact of bystander cardiopulmonary resuscitation on patients with out-of-hospital cardiac arrests. *Journal of the Chinese Medical Association*, 84(12), 1071–1072.